

“Ir jau arī ziņas, kuras izskan neformālās sarunās par to, ka vairāki lieli tirgus spēlētāji ir veikuši attiecīgus mājasdarbus un nevēlas, lai regula tiek atcelta vai tās ieviešana atlikta. Jaunās prasības tiem varētu radīt jaunas konkurētspējas priekšrocības attiecībā pret tiem, kuri nebūs sagatavojušies Atmežošanas regulas ieviešanai,” tā uz jautājumu, kuri varētu būt ieguvēji no šī ES normatīva ieviešanas, atbild A. Muižnieks. Viņš norāda, ka Latvija attiecībā uz mežsaimniecības datu apriti ir labi sagatavojusies, arī saistībā ar attiecīgo koordināšu ievadīšanu tiem, kuri laiž koksni tirgū.

Jautājumi ir, bet nav atbilžu

“Varbūt Atmežošanas regulas prasības ir kā atbilde uz to, lai Mercosur valstis nevarētu ES tik viegli ievest savu produkciju, bet nav skaidrs, kāpēc tādām valstīm kā Latvija, kur mežu platības pieaug, būtu nepieciešams iesniegt kādas atskaites,” analizē kooperatīvās sabiedrības Latvijas Liellops, kura apvieno gaļas liellopu audzētājus, valdes loceklis Reinis Balodis. Viņš gan norāda, ka prasības par atmežošanu, šķiet, attieksies tikai no 2021. gada, kaut arī līdumu lišana – atmežošana jau faktiski ir notikusi daudz agrāk, tāpēc arī Mercosur valstu produktu ieplūšanai ES Atmežošanas regulas prasības var nebūt barjera. “Ir neziņa, un neviens nav izskaidrojis, kas notiek ar tām zemēm, kas ir krūmāji, kas būtībā ir ar krūmiem aizaugusi lauksaimniecībā kādu laiku neizmantota zeme, jo to var interpretēt gan kā meža zemi, gan kā lauksaimniecības zemi, ja novāc apaugumu,” nesaprot R. Balodis. Viņaprāt, nebūtu loģiski, ja pie ikviena darījuma būtu jāiesniedz vieni un tie paši apliecinājumi (dokumenti), kas pierāda atmežošanas neesamību. “Vai loģiskāk nebūtu, ja vienreiz attiecīgā saimniecība tiek pārbaudīta, tad to uzskatīt par atbilstošu, un tikai pie kādām būtiskām izmaiņām veikt atkārtotu kontroli, nevis ikviena liellopa darījumā vienu un to pašu visu laiku rakstīt sistēmā?” retoriski jautā R. Balodis.

Rezultāts nedomāšanai ar galvu

“Latvijas valdība vārdos ir pieteikusi cīņu ar birokrātiju, un arī Eiropas Savienība ir solījusi mazināt birokrātisko slogu, taču, kā liecina Atmežošanas regulas epopeja, darbi rāda pretējo,” secina Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas valdes priekšsēdētājs Rolands Feldmanis. Viņaprāt, vēl vairāk Eiropas struktūras tieši Atmežošanas regulas kontekstā ir radījušas pamatīgu ju-

Tas, kā strādā Eiropas Savienības institūcijas saistībā ar Atmežošanas regulu un tās iespējamām prasībām, ir nepieņemami, jo rada haosu, neskaidrību,

Arnis Muižnieks,
Meža īpašnieku biedrības valdes priekšsēdētājs.

Latvijas valdība vārdos ir pieteikusi cīņu ar birokrātiju, un arī Eiropas Savienība ir solījusi mazināt birokrātisko slogu, taču, kā liecina Atmežošanas regulas epopeja, darbi rāda pretējo,

Rolands Feldmanis,
Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas valdes priekšsēdētājs.

ceklī un galvenais – neprognozējamību. “Latvija ir maza valsts, bet ar Eiropas mērogiem ievērojamu meža resursu. Interesanti, vai šāda situācija, kad 35 dienas pirms attiecīgā normatīvā akta spēkā stāšanās nav skaidrs, ne kas būs, ne kādas tad īsti prasības būs, kam un kā tās būs jāspēj izpildīt, ir labas pārvaldības piemērs, kādu vajadzētu ieviest visās ES dalībvalstīs? Vai varbūt šī Eiropas struktūru radītā situācija ir aizsegs, lai attiecīgi kādi vairāk zinošie, tuvāk stāvošie spēlētāji iegūtu lielāku tirgus kontroli? Varbūt Eiropas struktūrās strādā cilvēki, kuri neredz vai apzināti nevēlas redzēt visu valstu kopainu?” ar pretjautājumiem uz jautājumu, kāpēc šāda situācija ir izveidojusies, atbild R. Feldmanis. Viņaprāt, politikas veidotājiem, plānotājiem, protams, ir jāuzņemas atbildība un jācenšas labot situāciju. “Lai gan prasītos stingrāka valsts un visu ministriju nostāja, jo primārās ir valsts (šeit strādājošo un dzīvojošo) intereses un pēc tam tikai regulu tieša asimilācija. Tas, kas ir labi, piemēram, Itālijai ne vienmēr ir labs, adekvāts risinājums Latvijai, pat otrādi. Mums ir jāargā savas intereses, jo to mūsu vietā citi nedarīs – viņiem ir savas ekonomiskās ieceres,” skaidro R. Feldmanis. Viņš uzsver, ka Latvijas daba ir agresīva – tur, kur neapstrādā lauku, aug krūmi un koki, veidojas mežs, tā nav Itālija vai Spānija – Eiropā teritoriāli lielas valstis, kuras cīnās ar saldūdens trūkumu, ar tuksnešainu vidi. “Vai tiešām visu, ko kāds iesaka no Brieseles, uzskatām par labāko iespējamo un ar savām galvām nedomājam? Atmežošanas regulas prasības ir attiecināmas tikai uz tām valstīm, kurās pēdējos 10 gados ir notikusi atmežošana, nevis uz tām, kurās tāds risks neeksistē! Kas šajā pozīcijā nav skaidrs? Ja kādam politiskajam spēkam vai kādas ministrijas vadītājiem un darbiniekiem nav skaidrs, tad ir jābalsta sava pozīcija uz mums, mežiniekiem, lauksaimniekiem, kas ikdienā dzīvo no zemes dotajiem augļiem, bet nepieņemiet Latvijas pozīciju, kas ir pretrunā gan ar mūsu reālo situāciju, gan vēl vairāk palielina birokrātisko slogu, prasa vairāk laika šo formulāru aizpildīšanai un mazina konkurētspēju,” tā R. Feldmanis. Viņu arī interesē, kas notiks situācijā, ja kāds zemnieks būs kļūdījies ar kādu ģeogrāfisko koordinātu ievadīšanu sistēmā un tā pēkšņi rādīs, ka lopiņi ganījušies mežā. “Vai šādā situācijā konkrētajam zemniekam tiks piemērots kāds sods, piemēram, atņemtas subsīdijas, aizliegts pārdot savu lopu vai kā citādi?” tā R. Feldmanis. 🗣️